

MATERIALTRETTHET

Oslobandet fra Bergen har laget LP, finansiert den selv har de gjort, den blir stort sett distribuert utenfor "de etablerte kanaler". På toppen av det hele er det en bra utgivelse, faktisk må den sies å være en av de beste norske utgivelsene i år.

For dme av dere som på liv og død må ha noe å sammenligne med, er det band som Gang of four og Talking heads som er mest nærliggende å trekke inn (NB: denne skiva kom ut før TH's nye skive), men TAV står i bunn og grunn best for seg sjøl. De egner seg ikke til å dyttes i noen bås og står i det minste inorsk musikkliv helt på egen og original grunn.

Selvsagt er ikke skiva helt uten plett og lyte, allerede i åpningssporet kommer det fram i en fæl trombone-solo

som er mikset så langt fram at en begynner å lure på om et skolekorps har flytta inn i studioet ved siden av. I neste låt kommer "varemerket" deres bedre fram i et funky rytmekomp som ligger langt fram i lydbildet (utrolig langt til en norsk produksjon) og 'driver' musikken framover sammen med det kjære Farfisa-orgelet deres. Producenter Kim Augestad og Freddi Fiord har gjort en meget god jobb, også eller kanskje heller særlig på det nivået er det en av årets skiver. De hadde kanskje stått seg på å være litt mer kritiske og kutta ut en to-tre svake spor og gjort det til en knall LP, — allikevel er helheten såpass god at jeg kan forsvare denne ved gjennomlesning helsesløse gode kritikken. Mer-mer.

jamr